

men jeg maa vedvarende tro, at man i alt Fald paa visse Punkter er kommet til et uheldigt Resultat. Jeg fastholder absolut de Betragtninger, jeg har fremsat om det fuldkomne misvisende i de Betegnelser, man her har opstillet angaaende Flaadestationen og Orlogsværftet, og jeg kan ikke se, at den højtærede Minister, udover at henvise til Kommissionens alvorlige og grundige Overvejelser, paa nogen Maade afkræftede disse mine Betragtninger. Naturligvis henhører den øverste Ledelse saavel af den fremtidige Flaadestation og det fremtidige Orlogsværft som af andre Forhold Marinen vedrørende under Marineministeriet og Marineministeren — det er der jo ingen, der bestrider. Men det, man altsaa vil — og det er det, der i og for sig er blevet bekræftet gennem den højtærede Ministers Udtalelser — er, at man ogsaa under Mobilisering og Krigsforhold vil fastholde den Adskillelse mellem Flaadestation og Orlogsværft, som man har etableret under Fredsforhold. Man vil have Direktøren i Marineministeriet, et ministerielt Kontor, naturligvis under Ministerens Ansvar, til at dirigere det fremtidige Orlogsværft. Hvis jeg maa have Lov til at sige det overfor en venligsindet Magt, har jeg sjælden fra en Minister hørt en saa tynd Begrundelse som den, den højtærede Forsvarsminister kom med i dette Tilfælde. Jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister sagde, at det manglede bare, at man under Krigsforhold skulde bebyrde Chefen for Orlogsværftet eller altsaa Chefen for Flaadestationen med Ledelsen af Orlogsværftet, han havde saamænd nok at tage Vare paa. Hvis jeg skulde benytte mig af den Slags Argumenter, kunde jeg vel sige, at det var da taabeligt at lade et Kontor eller en Direktør i Marineministeriet beskæftige sig med disse Forhold, hvorimod jeg mener, at Lederen af Orlogsværftet, Lederen af Flaadestationen, har en ganske anderledes naturlig Forbindelse med og Pligt til at samarbejde med det, der altsaa for Fremtiden skal kaldes Orlogsværftet.

Hvad angaar Sagkundskaben i Kommissionen, har jeg ikke bestridt, at den har været endogsaa meget alsidig repræsenteret, navnlig den civile Sagkundskab. Det, vi har lyst efter, var de forskellige militære sagkyndiges Udtalelser specielt i Kommissionens Forslag, men jeg har altsaa forlængst opgivet Haabet om at se disse Udtalelser.

Ordføreren (Ulrich): Jeg vil tillade mig at sige, at Udvalget gerne vilde have fulgt de forskellige Forslag, der fremkom fra Mindretallet, dersom man overhovedet havde ment, der var Mulighed for at komme til en fælles Overenskomst. Det var der imidlertid ikke, og den øvrige Del af Udvalget har ikke kunnet lægge saa stor Betydning ind i det af Mindretallet foreslaaede, at man har ment derfor at skulle bryde den Enhedsfront, som der ellers har været med Hensyn til hele denne Sags Afgørelse. Udvalget har ikke ment, at disse Navne i Virkeligheden har nogen afgørende Betydning, men har ligesom den højtærede Forsvarsminister udtalt, at det synes, der var noget vist fornøftstridigt i at kalde den Del af Orlogsværftet, hvor der intet Værft var, for Orlogsværftet og den Del, hvor der var et Værft, for en Fabrikafdeling. Derfor har man altsaa ikke villet ændre dette. Der har i Udvalget paa et givet Tidspunkt været Tale om at gaa til en anden Navnebetegnelse, som gik ud paa at kalde Flaadestationen for Orlogstationen og Værftet for Orlogsværftet, men heller ikke om dette kunde man enes, og saa blev man ved det, som Ministeren har foreslaaet i Lovforslaget. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at netop dette, at Flaadestationen for Fremtiden ikke faar noget at gøre med Orlogsværftet, i Virkeligheden bliver en Styrke for Flaadestationen. Flaadestationen vil i Fremtiden ikke kunne forveksles med Orlogsværftet, og dette maa jeg for min Part tillægge en ret stor Betydning, og jeg tror ogsaa, det samlede Udvalg i Virkeligheden tillægger det ret stor Betydning.

Naar det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott her gjorde gældende, at Mindretallet fandt det uheldigt, at man fra Orlogsværftskommissionens Side ikke havde afæsket de øverste maritime Myndigheder en Erklæring i hele denne Sag, inden man stillede Forslag i denne Retning, maa jeg sige, at det forekommer mig, at Kommissionen ikke har haft Grund dertil, naar der fra Marineministeriets Side var tilforordnet en af Marinens egne Folk som Medlem af denne Kommission. Jeg tror, jeg kan sige paa de Medlemmer af Kommissionens Vegne, som har Sæde i dette høje Ting, at vi paa intet Tidspunkt, medens Kommissionen sad og arbejdede, har hørt noget saadant Ønske fremsat fra de øverste maritime Myndigheders Side, og der havde dog været rig Lejlighed for disse til underhaanden at søge at komme til at afgive Erklæringer overfor Kommissionen. Men det var først, da hele